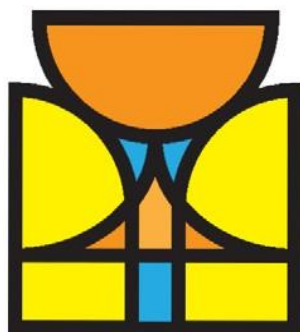


**Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 - Žižkově**



2024

24

*Epištola Žižkovským
Neděle 10. listopadu 2024*

*Bůh je naše útočiště, naše síla,
pomoc v soužení vždy velmi osvědčená.
(Ž 46, 2)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru. Dnešní sbírka byla určena na potravinovou banku. Děkujeme vám za vaši štědrost, i za to, že pamatujete na náš sbor.

Oznámení:

V sobotu 9.11. se konal konvent pražského seniorátu. Ve středu 20.11. od 18h jsme zváni do sboru ČCE Jarov (U Kněžské louky 9) k rozhovoru s hosty z Myanmaru. V neděli 24.11. se v Soběhrdech od 15h koná bohoslužba, při které bude instalována za farářku sboru s. Eva Potměšilová. Jsme srdečně zváni.

Program následujícího týdne:

V pondělí od 17:30h se sejde Tensing. V 18:30 se sejde hospodářská komise.

V úterý v 18h se sejdou děti.

Ve středu v 19h se sejde staršovstvo.

Ve čtvrtek v 17:30h se sejde mladší mládež-konfirmandky.

V pátek v 9:30h se sejdou rodiče s malými dětmi.

Od pátku 15.11. do neděle 17.11. se koná víkendovka pro mladší mládež-konfirmandy.

V neděli povede bohoslužby br. Vladislav Páleník.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Př 1, 1-7

*Příslaví Šalomouna, syna Davidova, krále Izraele,
2 jak poznat moudrost a kázeň, jak pochopit výroky
rozumnosti, 3 jak si prozíravě osvojit kázeň,
spravedlnost, právo a přímou, 4 aby prostoduší byli
obdařeni chytrostí, mladík poznáním a důvtipem.
5 Bude-li naslouchat moudrý, přibude mu znalost, a
rozumný získá schopnost 6 porozumět přísloví a jinotaji,
slovům mudrců i jejich hádankám. 7 Počátek poznání je
bázeň před Hospodinem, moudrostí a kázní pohrdají
pošetilci.*

TEXT: Jk 1, 19-20 + Jk 3,1

*19 Pamatujte si, moji milovaní bratří: každý člověk ať je
rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k
hněvu; 20 vždyť lidským hněvem spravedlnost Boží
neprosadíš.*

*Jk 3,1 Nechtějte všichni učit druhé, moji bratří: vždyť víte,
že my, kteří učíme, budeme souzeni s větší přísností.*

KÁZÁNÍ:

Tak počtvrté Jakubova epištola.

Dovolme si malou rekapitulaci toho, co už zaznělo:

- Jakub říkal, že v těžkých životních situacích by nám mělo pomoci to, čemu věříme. Lépe ten, komu věříme. A když se to podaří, když se nám to osvědčí, tak to má ten pozitivní důsledek, že získáme jakousi životní moudrost.

- Pak k tomu musel dodat pár vysvětlujících poznámek (naš druhý díl). Ta jedna byla, že ty životní zkoušky

nám nehází jako klacky pod nohy Bůh. Bůh nikoho nepokouší. Bůh je ten, kdo nám v těch těžkých chvílích pomáhá.

- Minule jsme se dostali k tomu, čím je Jakubova epištola asi (i když nejspíš nechtěně), nejslavnější. K otázce víry a skutků. Viděli jsme, že Jakub ve skutečnosti není tak konfrontační, jak by se na první pohled zdálo. Jakub apoštolu Pavlovi jeho myšlenku spasení pouhou vírou nevyvrací. Jen to zase potřebuje dovysvětlit. Říká: ta naše víra, aby měla šanci v časech krize pomoci, osvědčit se, tak ji musíme v reálném životě použít, pustit do života. A abychom to lépe pochopili, tak použije několik příkladů, jeden z nich byl ten o sestře a bratrovi, kteří měli hlad a bylo jim zima.

ii.

Jakub úplně na začátku říká, že píše křesťanům rozptýleným po diaspoře. Křesťanům rozptýleným ve světě, který není křesťanský. Ve světě, kde nejsme tak úplně mezi svými. To by nám mohlo být blízké, tomu bychom mohli rozumět. Na rozdíl od prvních křesťanů nám nehrozí přímo pronásledování, ale i taková místa na světě ještě jsou. Ale o tom tenhle dopis kupodivu nemluví.

Mluvil zatím o tom, co všechno může člověka v životě potkat a jak se s tím má vyrovnat. Na co má spoléhat a co to vlastně znamená na něco spoléhat.

Jakub píše křesťanům do světa, ale zatím o tom světě moc nemluvil. Spíš se soustředil na to, jak si máme poradit sami se sebou. Ale to je v pořádku. Nejdřív by si člověk měl udělat pořádek sám v sobě.

iii.

Teď se dostává k tomu světu. Ke světu, který je kolem nás a třeba mu máme i co říct. A o tom jsou ty dnešní verše, které jsem z Jakuba vybrala pro dnešní zamyšlení.

Ten první začíná možná trochu nečekaně:

Vězte, bratři moji, že každý člověk má být rychlý k naslouchání a pomalý k mluvení.

Když se dostane k tomu světu a k tomu, že mu máme co říct, tak ta Jakubova instrukce, jak někoho oslovit zní poněkud proti očekávání: *naslouchejte*. Poslouchejte, co chce říct on. Poslouchejte, čím žije, co ho trápí.

Poznejte ho.

Ale ne tak, že mu třeba přeci jenom dáme první slovo, ale pak se co nejrychleji dostaneme k tomu svému.

Jakub řekne: *bud'te rychlí k naslouchání a pomalí k mluvení*. Bud'te ochotni druhým naslouchat.

Rozmyslete si, než začnete sami mluvit. Vemte jako skutečnost, že *každý* má svůj příběh a *každý* má co říct. Když máme nějakého protivníka v diskusi, doptávejme se. Často v tom hlavní roli hraje strach. Ptejme se čeho se bojí, co ho ohrožuje.

iv.

Pak přijde od Jakuba ještě upřesnění: *bud'te ochotní k naslouchání, ale pomalí k mluvení a pomalí ke hněvu; lidský hněv totiž Boží spravedlnost neprosadí.*

Je poměrně snadné se pohoršovat, co všechno je kolem nás špatně. Vždycky se najde něco, nad čím bychom se mohli okázale pohoršit – a tím ukázat, že my víme, jak to má být správně.

Ale Jakub nás brzdí a říká: *lidským hněvem Boží spravedlnost neprosadíš.*

Můžeme se pohoršovat, vztekat, křičet, ale nepomůžeme tím ani tomu, nad čím se pohoršujeme, ani sobě. Kdo křičí, tak nestíhá sám naslouchat. Naslouchat těm druhým, ale ani Bohu, o kterém by jim rád něco řekl. Křičet o Bohu a naslouchat, co ten Bůh říká, to jsou dvě odlišné věci. Které nejdou zkonbinovat a dělat současně.

v.

Myslím, že se to hodí připomínat do různých ekumenických a mezináboženských dialogů, které občas vedeme. Kdyby si v nich všechny strany navzájem víc naslouchaly, než jenom opakovaly každý to své naučené. Kdyby všechny strany těch různých dialogů víc naslouchaly Bohu, o kterém mluví, možná by občas nějaký ten dialog k něčemu byl.

Ale neutíkejme k oficiálním dialogům. V našich soukromých životech, v našich vztazích to platí ještě víc. Nasloucháním vyřešíš víc než hněvem nebo mluvením...

vi.

Jakub na začátku třetí kapitoly říká něco podobného. *Nebud'te všichni učitelé, bratři moji: vždyť víte, že my, kteří učíme, budeme souzeni s větší přísností.*

Nebo jak to překládá Ondřej Petruš:

Nehrňte se tolik k poučování druhých.

Jakub nemá nic proti pedagogickým fakultám nebo skutečným učitelům. Spíš tady jde o nevyžádané poučování. (Jak to překládá Petruš a ekumenický překlad trochu naznačuje.)

Spravedlnost Boží neprosadíš lidským rozčilováním a pohoršováním. A tady je něco podobného: spravedlnost Boží neprosadíš tím, že budeme všechny neustále poučovat, jak je to podle bible správně.

A ve chvíli, kdy to Jakub říká, tak si uvědomí: no, jo, já teď právě také poučuji...Proto tam najednou řekne to my: *my, kteří učíme*, tak si koledujeme o přísnější soud.

vii.

Co tedy zbývá? Když vyjadřovat pohoršení nad tím, co všechno je špatně – není ta správná cesta. Neustále poučovat jak je to podle nás správně taky nebude to

ono. Co zbývá poté, co jsme byli rychlí k naslouchání a pomalí k mluvení?

Jakubova odpověď je dost jednoznačná: *milosrdenství*. Naše milosrdenství a naděje na Boží milosrdenství, které zvěstujeme.

Protože Jakub – až v pozoruhodné shodě s apoštolem Pavlem říká, že celý Zákon a všechna jeho přikázání, dokonce ani celé desatero nedokážeme zachovat my, natož to pak vyčítat jiným.

Ale jak říká v 2,13:

Na Božím soudu není milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,

prosíme, ved' nás, ať si umíme vzájemně naslouchat – s respektem, v úctě jeden k druhému.

Zbavuj nás strachu z neúspěchu, nemusíme vždy vše zvládnout nejlépe a nejdříve.

Zbavuj nás domýšlivého srdce.

Myslíme na lidi- blízké i vzdálené, prosíme přinášej pokoj do rozbouřených srdcí, utěš skleslé, povzbud' zarmoucené.

Prosíme obdař náš svět pokojem.

POSLÁNÍ: Řm 13, 8

Nikomu nebud'te nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon.

POŽEHNÁNÍ:

*Pokoj Boží,
který převyšuje naše představy
ať chrání vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.*

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově

Čajkovského 1639/10,

130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátor: Jan Šorm, tel: 776 345 275

E-mail: sorm.jan@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010